

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 39Nt/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1722010005
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2022:1722010005.3

Uznesenie

Okresný súd Pezinok samosudcom Marekom Mikulčíkom vo veci skúmania liečby pacienta V. Š., ex cathedra dňa 22. decembra 2022 v Pezinku, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 448 ods. 2 Trestného poriadku s poukazom na § 74 ods. 2 Trestného zákona sa u V. Š.U., K. P. XX.XX.XXXX B. Z., I. O. X. XXX/X, Z., t.č. Psychiatrická nemocnica Philippa Pinela, Malacká cesta č. 63, Pezinok bude pokračovať s výkonom ochranného ústavného psychiatrického liečenia, uloženého mu uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 10Nt/24/2021 zo dňa 30.11.2021, právoplatného dňa 30.11.2021.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe návrhu Okresnej prokuratúry Trnava pod č. 4 Pv 45/21/20207 - 15 zo dňa 08.10.2021 na uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou V. Š. bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 10Nt/24/201 - 135 zo dňa 30.11.2021 o uložení ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou. Dňa 30.11.2021 Okresný súd Trnava nariadil pacientovi výkon ústavného ochranného liečenia v Psychiatrickej nemocnici Philippa Pinela, Malacká cesta 63, Pezinok / ďalej len „PNPP“ /, kde bol pacient prijatý dňa 16.02.2021.

Dňa 30.12.2021 bola súdu doručená správa od PNPP s tým, že výkon ochranného psychiatrického liečenia u pacienta stále trvá. Nakoľko podľa § 448 ods. 2 Trestného poriadku je potrebné raz ročne preskúmať dôvody trvania ochranného liečenia, požiadal Okresný súd Pezinok dňa 21.04.2022 PNPP o podanie správy o zdravotnom stave pacienta u V. Š. a Okresný súd Trnava požiadal o zapožičanie spisu sp. zn. 10Nt/24/2021.

Z listinných dôkazov zistil súd nasledovné:

Na základe znaleckého posudku MUDr. Daniely Martišovej č. 34/21 zo dňa 12.07.2021 bolo zistené, že u pacienta je od roku 1999 prítomná diagnóza F 22.0 - trvalá porucha s bludmi, porucha manifestuje s paranoidnými bludmi, bludne motivovaným konaním a kveruláciami, verbálnou agresivitou a neschopnosťou rozpoznať svoj stav ako psychickú poruchu. U pacienta nebola zistená žiadna závislosť od žiadnej psychotropnej látky a ani ich epizodické užitie. U obvineného je odôvodnenie pre nariadenie ochrannej psychiatrickej liečby ústavnou formou. Obvinený nie je schopný chápať zmysel trestného konania inak, ako paranoidne - inadekvátne, zamerané proti nemu. Pobyť obvineného na slobode je potenciálne nebezpečný pre jeho psychickú poruchu, riziko spoločenskej nebezpečnosti je redukovateľné ústavnou a následne dlhodobou ambulantnou psychiatrickou ochrannou liečbou.

Dňa 06.05.2022 bola tunajšiemu súdu doručená správa od PNPP v rámci preskúmania trvania výkonu ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou, na základe ktorej bolo zistené, že pacient je hospitalizovaný na mužskom oddelení PNPP od 16.02.2021 a hospitalizácia k danému dňu trvala. Diagnostikovaná mu bola F22.0 porucha s bludmi s tým, že na Okresnom súde Trnava sa vedie konanie

o obmedzení spôsobilosti na právne úkony pacienta a po rozhodnutí vo veci samej bude nutné riešiť sociálnu situáciu pacienta, umiestnenie do domova sociálnych služieb.

Uznesením Okresného súdu Pezinok sp. zn. 39Nt/2/2022 - 29 zo dňa 02.06.2022 bolo rozhodnuté, že vo výkone ochranného liečenia sa bude pokračovať naďalej ústavnou formou. Proti citovanému rozhodnutiu bola dňa 10.06.2022 podaná sťažnosť pacientom.

O sťažnosti bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Tos/70/2022 - 38 zo dňa 08.06.2022 tak, že prvostupňové uznesenie zrušil a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol z dôvodu nepreskúmateľnosti napadnutého uznesenia - sťažnostný súd vyhodnotil, že rozhodnutie bolo vydané predčasne, na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu. Okrem nesprávneho skloňovania a neprislúchajúcej vetnej skladby vo výroku uznesenia súd prvého stupňa neuviedol, akým spôsobom ustálil dôvody trvania ochranného liečenia v zmysle citovaného ustanovenia § 448 ods. 2 Trestného poriadku, a preto ani nemohol presvedčivo vysvetliť, že tieto dôvody pretrvávajú aj v súčasnosti. Na uvedený záver súdu nepostačuje konštatovanie, že z medicínskeho hľadiska nebol účel liečenia naplnený, ak takéto vyjadrenie nemá podklad v správe lekára, pričom v danom prípade zdravotnícke zariadenie žiadny medicínsky záver nevyslovilo. Otázkou účelu ochranného liečenia v zmysle § 74 ods. 2 Trestného zákona je ale nielen otázka zdravotného stavu pacienta, ale aj potreba ochrany spoločnosti pred možnými rizikami vyplývajúcimi zo zdravotného stavu pacienta, a z vykonaného dokazovania prvostupňového súdu nebolo zrejmé, aké riziko z osoby pacienta vypláva, a či je dané riziko aktuálne.

Dopytom na Okresný súd Trnava tunajší súd zistil, že na uvedenom súde sa vedie konanie o obmedzení spôsobilosti na právne úkony pacienta, pričom vo veci bolo meritórne rozhodnuté rozsudkom sp. zn. 17Ps/6/2021 -63 zo dňa 29.06.2022 tak, že súd obmedzil pacienta v spôsobilosti na právne úkony tak, že okrem iného nie je spôsobilý samostatne konať a vystupovať pred štátnymi orgánmi, orgánmi územnej samosprávy, úradmi a inštitúciami vrátane preberania poštových zásielok a rozhodovať o svojom zdravotnom stave, o liečbe a poskytovaní zdravotnej starostlivosti.

Zároveň Okresný súd Trnava súdu doručil znalecký posudok č. 74/2022 vypracovaný znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvia farmácia MUDr. Máriom Strakom, vedeným v zozname znalcovi Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pod evidenčným číslom 913226, doručeným Okresnému súdu Trnava dňa 01.06.2022 s dátumom vyšetrenia probanda dňa 27.05.2022, vypracovaný ku dňu 31.05.2022, z ktorého vyplynulo, že znalecký posudok bol vypracovaný na základe pribatia znalca uznesením Okresného súdu Trnava č.k. 17Ps/6/2021 zo dňa 25.03.2022 vo veci obmedzenia spôsobilosti na právne úkony pacienta na základe návrhu Jaroslavy Nitranovej, sestry pacienta, zo dňa 08.11.2021.

V závere posudku znalec uviedol, že ide o 61-ročného muža, opakovane psychiatricky hospitalizovaného, s nariadením ochranným ústavným psychiatrickým liečením pre trestnú činnosť, ktorú vykonal pod vplyvom duševnej poruchy v minulosti. Adekvátne sa liečiť odmietal, nozoagnózia, vysadzovanie si farmakoterapie. Aktuálne od februára 2021 ústavne hospitalizovaný v PNPP. Tam diagnostikovaný ako F22.0 porucha s bludmi, F61 zmiešaná a iná porucha osobnosti - v anamnéze, Nastavený na psychofarmakoterapiu, stav len v relatívnej a parciálnej remisii. Pri vyšetrení znalcom bolo zistené, že myslenie je okupované systematizovaným petrifikovaným bludovým systémom s prvkami extrapotencie, perzekúcie paranoidné koncepcie. Trvalé systematizované bludy, zrejme viac rokov trvajúce, refrakterita na antipsychotickú psychofarmakoterapiu. Absentujúce kritičnosť a úsudková schopnosť. Ladenie aktuálne hypotýmne až anxiózne, ľahká hypobúlia, ľahká emočná difúzna plochosť. Mnesticke funkcie zachované v celom rozsahu. Intelekt imponuje priemerne. Anamnesticky trvalá bludová porucha suspektne viacročný vývoj a prítomnosť, interferencia symptomatiky kulminujúca v minulosti až so spáchaním kriminálneho deliktu, nariadená ochranná psychiatrická liečba, následne nedoliečovaný, nepodrobovanie sa ambulantnej psychiatrickej liečbe, aktuálne dlhodobo psychiatricky hospitalizovaný, pri nastavenej psychofarmakoterapii i tak kontinuálne manifestná floridna psychotická bludová symptomatika v regresii, len v latentnej regresii. Osobnosť s trvalou bludovou poruchou, aktuálne bez podstatnejšieho efektu psychofarmakoterapie. Vyžaduje kontinuálny dohľad, dozor inou osobou alebo inštitúciou.

Vyšetrovaný trpí roky trvalou duševnou poruchou - trvalou bludovou poruchou, pričom táto je nevyliciteľná a bude ňou trpieť celoživotne. Ide o poruchu s trvalou možnou skôr negatívnou progresiou

do budúcnosti, bez perspektívy pozitívnych zmien. Porucha nie je žiadnym podstatnejším spôsobom ovplyvniteľná. Do budúcnosti sa stav pacienta nezlepší, môže skôr naopak progredovať negatívnym smerom s časom do konca života. Pacient nedokáže autonómne sociálne fungovať a existovať, je v celej miere odkázaný na starostlivosť inej osoby či inštitúcie vo všetkých oblastiach svojej existencie / osobnej, sociálnej, zdravotnej aj právnej /. Nie je schopný spravovať svoje záležitosti svojím vlastným konaním pre prítomnosť duševnej poruchy, táto interferuje s jeho predovšetkým sociálnou / vrátane právnou / existenciou.

Podľa § 448 ods. 1 Trestného poriadku, o prepustení z ochranného liečenia alebo o jeho ukončení rozhodne na návrh prokurátora, obvineného alebo liečebného zariadenia alebo aj bez takého návrhu predseda senátu súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenia vykonáva; ak rozhoduje na návrh, rozhodne najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu súdu.

Podľa § 448 ods. 2 Trestného poriadku, predseda senátu súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti vykonáva, najmenej raz ročne preskúma, či dôvody ochranného liečenia trvajú. Ak dôvody ochranného liečenia pominuli, postupuje podľa odseku 1, inak rozhodne, že vo výkone ochranného liečenia sa bude pokračovať.

Podľa § 448 ods. 3 Trestného poriadku, proti uzneseniu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má v prípade, ak ju podá prokurátor proti uzneseniu o prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, odkladný účinok."

Podľa § 74 ods. 1 Trestného zákona, ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantnom zariadení.

Podľa § 74 ods. 2 Trestného zákona, ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel. Trvanie ochranného liečenia uloženého páchatelovi, ktorý užíva návykovú látku a spáchal trestný čin pod jej vplyvom alebo v súvislosti s jej užívaním, môže byť však ukončené, ak sa počas jeho výkonu zistí, že jeho účel nemožno dosiahnuť. O prepustení z ochranného liečenia rozhoduje súd.

Podľa § 74 ods. 3 Trestného zákona, od výkonu ochranného liečenia súd upustí, ak zaniknú pred jeho začatím okolnosti, pre ktoré bolo uložené."

Podľa § 291 Trestného poriadku, na verejnom zasadnutí rozhoduje súd, ak to zákon výslovne ustanovuje.

Podľa § 301 Trestného poriadku, na neverejnom zasadnutí rozhoduje senát tam, kde nie je zákonom predpísané, že sa rozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí.

Podľa § 303 Trestného poriadku, samosudca neverejné zasadnutie nevykonáva.

Podľa § 10 ods. 6 Trestného poriadku, predsedom senátu sa na účely tohto zákona rozumie aj samosudca, ak z jednotlivých ustanovení tohto zákona nevyplýva niečo iné.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Pokiaľ Trestný poriadok v ustanovení § 448 Trestného poriadku vo vykonávacom konaní zveruje kompetenciu rozhodnúť o tom, či má výkon ochranného liečenia pokračovať, resp. kompetenciu rozhodnúť o prepustení z ochranného liečenia alebo kompetenciu rozhodnúť o jeho ukončení výslovne predsedovi senátu súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie vykonáva a zároveň výslovne neustanovuje, že pri rozhodovaní podľa § 448 Trestného poriadku rozhoduje predseda senátu na

verejnom zasadnutí, dospel samosudca Okresného súdu Pezinok aplikáciou citovaných ustanovení Trestného poriadku k záveru, že na rozhodovanie v zmysle § 448 Trestného poriadku nemôže samosudca nariaďovať verejné zasadnutie, pretože mu to Trestný poriadok výslovne neustanovuje. Ústavnou konformným výkladom citovaných ustanovení Trestného poriadku nemožno prijať iný záver, ako ten, že pri rozhodovaní podľa § 448 Trestného poriadku nemôže predseda senátu nariaďovať verejné zasadnutie, ale má povinnosť rozhodnúť tzv. od stola / ex cathedra /.

Z hľadiska systematického výkladu citovaných ustanovení Trestného poriadku zároveň platí, že pokiaľ Trestný poriadok samosudcovi vôbec neumožňuje vykonávať neverejné zasadnutie, musí samosudca rozhodujúci vo vykonávacom konaní podľa § 448 Trestného poriadku rozhodovať len tzv. od stola / ex cathedra /.

Rozhodujúc ako samosudca Okresného súdu Pezinok som na podklade listinných dôkazov dospel k záveru, že dôvody pre ktoré bolo pacientovi V. Š.U. uložené ústavné ochranné psychiatrické liečenie nepominuli a i naďalej trvajú, preto je účelné aj naďalej pokračovať u menovaného vo výkone predmetnej ústavnej ochrannej psychiatrickej liečby.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery znaleckého posudku a vykonané dokazovanie súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia, a ochranná ústavná liečba pacienta bude pokračovať. Z vykonaného znaleckého dokazovania bolo potvrdené, že pacient trpí nevyliciteľnou duševnou poruchou, ktorá má do budúcnosti skôr negatívnu prognózu. Pacient je dlhodobo ústavne liečený, avšak bez viditeľného progresu. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že pacient v prípade ambulantnej liečby režim nedodržiaval, medikamenty opakovane svojvoľne vysadil. Je nepochybné, že čo sa týka ako sociálnej tak aj právnej stránky, pacient potrebuje nad sebou neustálu kontrolu, a preto zmena ochranného liečenia na ambulantnú formu u pacienta nie je žiaduca. Zo zdravotného stavu pacienta je možno bezpochyby konštatovať, že pobyt menovaného na slobode je nebezpečný nielen pre neho, ale aj pre spoločnosť, a to nielen vzhľadom na jeho duševný stav, ale aj vzhľadom na jeho správanie sa v minulosti. Preto súd rozhodol o pokračovaní výkonu ochranného liečenia pacienta ústavnou formou.

To sú rationis decidendi, pre ktoré som rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

Už len ako obiter dictum svojho rozhodnutia dodávam stručný, systematický výklad ustanovení prvého dielu, druhej hlavy, štvrtej časti Trestného poriadku v spojení s ustanoveniami piateho dielu, druhej hlavy, prvej časti Trestného zákona, nakoľko som rozhodujúc počas svojej päťročnej praxe v obvode tunajšieho súdu v ktorom sa nachádza Psychiatrická nemocnica Philippa Pinela zistil, že právnici, ktorí s týmito ustanoveniami prichádzajú do styku zväčša sporadicky, im nie vždy rozumejú.

Štvrtá časť Trestného poriadku upravuje postup súdu vo vykonávacom konaní, pričom výkon ochranného liečenia je konkrétne upravený v ustanoveniach prvého dielu, druhej hlavy tejto časti Trestného poriadku / § 445 až § 448a /. Na procesný postup súdu v prípade rozhodovania o výkone ochranného liečenia sa pritom / pokiaľ ide o formu rozhodnutia a spôsob rozhodovania / nepochybne vzťahujú aj ustanovenia prvej a tretej časti Trestného poriadku.

Súd je široký pojem, nutno teda zodpovedať otázku, kto rozhoduje v jeho mene / súdny tajomník, vyšší súdny úradník, sudca pre prípravné konanie, samosudca, predseda senátu, senát /, čím rozhoduje / opatrením, príkazom, trestným rozkazom, uznesením, rozsudkom / a ako rozhoduje / od stola, na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí, na neverejnom zasadnutí /.

Ochranné liečenie možno obvinenému v súdnom konaní uložiť buď na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí. Ukladá ho buď samosudca, alebo senát, a to rozsudkom na hlavnom pojednávaní / § 289 ods. 1 Trestného poriadku / alebo uznesením na verejnom zasadnutí / § 289 ods. 2 Trestného poriadku /. V závislosti od toho, či bolo ochranné liečenie uložené samosudcom alebo senátom sa následne odvíja i to, či o ňom vo vykonávacom konaní rozhoduje samosudca alebo senát, resp. iba predseda senátu.

Pri ukladaní ochranného liečenia na hlavnom pojednávaní, či verejnom zasadnutí súd nikdy vopred neurčuje dobu jeho trvania, pretože v zmysle § 74 ods. 2 Trestného zákona ochranné liečenie potrvá,

kým to vyžaduje jeho účel. Vždy však v zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona určuje, či má ochranné liečenie prebiehať ambulantnou alebo ústavnou formou.

Po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bolo obvinenému uložené ochranné liečenie má predseda senátu súdu, ktorý ochranné liečenie uložil povinnosť takéto rozhodnutie vykonať, resp. jeho výkon zariadiť v zmysle § 406 ods. 1 veta tretia Trestného poriadku. V praxi sa tak deje nariadením výkonu uloženého ochranného liečenia podľa § 445 Trestného poriadku, ktoré má povahu opatrenia. § 445 Trestného poriadku nehovorí o tom, že by mal o nariadení výkonu ochranného liečenia predseda senátu rozhodovať na verejnom zasadnutí, teda je zrejmé, že zákonodarca počítal s tým, že v štádiu po právoplatnom skončení trestného stíhania nie je nutné, aby výkon súdneho rozhodnutia zariaďoval senát, ale postačí ak ho zariadi sám predseda senátu. Predseda senátu rozhoduje opatrením vydaným od stola / ex cathedra / a proti jeho opatreniu nie je prípustný opravný prostriedok. V praxi mnohých súdov sa využíva ustanovenie § 406 ods. 1 veta tretia Trestného poriadku, na základe ktorého predseda senátu poverí vyššieho súdneho úradníka zariadiť výkon rozhodnutia o ochrannom liečení. Vyšší súdny úradník potom o nariadení výkonu ochranného liečenia rozhoduje od stola / ex cathedra / sám opatrením, proti ktorému takisto nie je prípustný opravný prostriedok.

Prebiehajúci výkon ochranného liečenia možno skončiť len jedným z nasledujúcich spôsobov: A/ upustením; B/ ukončením; C/ prepustením.

Ad A/: Od výkonu ochranného liečenia sa upúšťa vtedy, ak zaniknú ešte pred jeho začatím okolnosti, pre ktoré bolo uložené / § 74 ods. 3 Trestného zákona /.

Pre úplnosť citujme ustanovenie § 447 Trestného poriadku:

„(1) O upustení od výkonu ochranného liečenia pred jeho začiatkom rozhodne súd, ktorý ochranné liečenie uložil, a to na verejnom zasadnutí na návrh prokurátora, obvineného, jeho zákonného zástupcu, osoby, ktorá by mohla za obvineného v jeho prospech podať odvolanie, alebo ak obvinený medzitým nastúpil alebo absolvoval uloženú odvykáciu alebo inú liečbu v niektorom zdravotníckom zariadení, na návrh ošetrojúceho lekára alebo aj bez takého návrhu.

(2) Proti uzneseniu podľa odseku 1 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.“

Bezpochyby je tak rozhodnutie o upustení od ochranného liečenia zverené senátu, alebo samosudcovi toho súdu, ktorý ho uložil a rozhoduje o ňom na verejnom zasadnutí samosudca, resp. senát uznesením, proti ktorému je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Ad B/: Výkon prebiehajúceho ochranného liečenia možno v zmysle § 74 ods. 2 veta druhá Trestného zákona ukončiť, ak sa počas jeho výkonu zistí, že jeho účel nemožno dosiahnuť / napr. liečebný ústav oznámi súdu, že obvinený ktorému bolo nariadené protialkoholické liečenie nedokáže abstinovať/ .

Procesný postup súdu pri ukončení ochranného liečenia upravuje § 448 Trestného poriadku nasledovne:

„(1) O prepustení z ochranného liečenia alebo o jeho ukončení rozhodne na návrh prokurátora, obvineného alebo liečebného zariadenia alebo aj bez takého návrhu predseda senátu súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie vykonáva; ak rozhoduje na návrh, rozhodne najneskôr do 30 dní od doručenia návrhu súdu.

(2) Predseda senátu súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti vykonáva, najmenej raz ročne preskúma, či dôvody ochranného liečenia trvajú. Ak dôvody ochranného liečenia pominuli, postupuje podľa odseku 1, inak rozhodne, že vo výkone ochranného liečenia sa bude pokračovať.

(3) Proti uzneseniu podľa odsekov 1 a 2 je prípustná sťažnosť, ktorá má v prípade, ak ju podá prokurátor proti uzneseniu o prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, odkladný účinok.“

Z citovaného ustanovenia § 448 Trestného poriadku predovšetkým vyplýva to, že príslušnosť rozhodnúť o ukončení ochranného liečenia zákon zveruje predsedovi senátu / resp. v zmysle § 10 ods. 6 Trestného poriadku aj samosudcovi / , toho súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenie vykonáva. Keďže zákonodarca si bol vedomý toho, že počet liečebných ústavov v ktorých sa ochranné liečenia ústavnou

formou vykonávajú je násobne menší, ako počet súdov, ktoré tieto ochranné liečenia ukladajú, nevložil právomoc rozhodovať o ukončení ochranného liečenia senátu / ktorý by o tom musel rozhodovať na verejnom, či neverejnom zasadnutí /, ale zveril túto právomoc výslovne len predsedovi senátu / a tým v zmysle § 10 ods. 6 Trestného poriadku aj samosudcovi / súdu, v ktorého obvode sa ochranné liečenia vykonáva, čím mu umožnil rozhodovať o ukončení ochranného liečenia tzv. od stola / ex cathedra /, len na podklade listinných dôkazov a bez potreby vylúchnutia obvineného. Zákonodarca totiž nikde v § 448 Trestného poriadku neustanovuje, že pred rozhodnutím o ukončení ochranného liečenia musí byť obvinený vylúchnutý, ako je tomu v prípade rozhodovania o zmene spôsobu výkonu ochranného liečenia podľa ustanovenia § 446 Trestného poriadku. Zároveň pokiaľ zákonodarca výslovne neustanovuje, že pri rozhodovaní podľa § 448 Trestného poriadku rozhoduje predseda senátu na verejnom zasadnutí, je zrejme, že o ukončení ochranného liečenia má predseda senátu / samosudca / rozhodnúť uznesením vydaným tzv. od stola / ex cathedra /, proti ktorému je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok vtedy, ak ju podá prokurátor.

Ad C/: Z výkonu prebiehajúceho ochranného liečenie možno obvineného prepustiť vtedy, ak dôvody ochranného liečenia pominuli. Typicky sa tak deje na návrh liečebného zariadenia, resp. obvineného, avšak môže k nemu prísť aj v prípade každoročného preskúmania dôvodov trvania ochranného liečenia.

Procesný postup súdu pri rozhodovaní o prepustení z ochranného liečenia upravuje § 448 Trestného poriadku, ktoré už bolo vyššie citované a mutatis mutandis tak preň platí to, čo bolo vyššie uvedené v rámci jeho výkladu. Je teda zrejme, že ak z predložených listinných dôkazov vyplýva, že dôvody ochranného liečenia pominuli, má predseda senátu / samosudca / rozhodnúť o prepustení z ochranného liečenia uznesením vydaným tzv. od stola / ex cathedra /, nakoľko mu čl. 2 ods. 2 Ústavy SR neumožňuje, aby na rozhodovanie o prepustení z ochranného liečenia nariadil verejné zasadnutie. Proti takémuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok vtedy, ak ju podá prokurátor.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť, v lehote troch pracovných dní odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť podaná prokurátorom má odkladný účinok.